

Miikka Mäkelä & Kasimir Salo

Yhtiömuodonmuutos kommandiittiyhtiöstä osakeyhtiöksi

Opinnäytetyö

Kevät 2018

SeAMK Liiketoiminta ja kulttuuri

Liiketalouden tutkinto-ohjelma

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU

Opinnäytetyön tiivistelmä

Koulutusyksikkö: Liiketalous ja Kulttuuri

Tutkinto-ohjelma: Liiketalouden koulutusohjelma

Suuntautumisvaihtoehto: Taloushallinto

Tekijä: Miikka Mäkelä, Kasimir Salo

Työn nimi: Yhtiömuodonmuutos kommandiittiyhtiöstä osakeyhtiöksi

Ohjaaja: Henri Teittinen

Vuosi: 2018

Sivumäärä: 39

Liitteiden lukumäärä: 5

Opinnäytetyön tarkoituksena on tehdä kommandiittiyhtiönä toimivalle toimeksiantajayritykselle selvitys yhtiömuodon muutoksesta osakeyhtiöksi. Työssä selvitetään yhtiömuotojen eroavaisuudet hallinnon, varojenjaon sekä verotuksen osalta. Tavoitteena ei ole antaa yksiselitteistä ratkaisua toimeksiantajalle yhtiömuodon muutoksen kannattavuudesta, vaan pikemminkin tarjota tiivis tietopaketti yhtiömuotojen eroista, verotuksesta sekä muutosprosessin kulusta, jonka avulla toimeksiantaja voi tehdä lopullisen päätöksen yritystoimintansa kehittämisestä.

Toimeksiantajayritys on Etelä-Pohjanmaalla toimiva rakennusalan pienyritys. Yrityksen toiminta on kasvanut tarpeeksi laajaksi, jotta yhtiömuodonmuutokseen perehtyminen on perusteltua. Yhtiömuodon muutoksen kannattavuus on hyvin yrityskohdasta, joten asian tutkiminen toimeksiantajan lähtökohdat huomioiden on hyvin tärkeää.

Työn empiriaosuus keskittyy vahvasti yhtiön verotukseen. Laskelmissa käydään läpi yhtiön verotus kommandiittiyhtiönä sekä osakeyhtiönä, useita eri varojenjakotapoja käyttäen.

Tutkimuksessa selvisi, että yhtiömuodon muuttaminen osakeyhtiöksi on kannattavaa, etenkin jos yritystoiminnan oletetaan kasvavan entisestään. Erot verotuksessa yhtiömuotojen välillä ovat kuitenkin hyvin pieniä. Osakeyhtiönä toimittaessa varojenjakotavalla on suuri merkitys muutoksen kannattavuuteen. Hyvällä verosuunnittelulla veroja maksetaan vähemmän kuin kommandiittiyhtiönä ja samalla saadaan muita etuja, joita osakeyhtiönä toimiminen tarjoaa.

Lopulliseen päätökseen vaikuttaa kuitenkin verotuksen ohella moni muukin tekijä, joita toimeksiantaja voi tämän työn perusteella punnita, ja päätyä parhaaksi toteamaansa ratkaisuun.

Avainsanat: kommandiittiyhtiö, osakeyhtiö, yhtiömuodonmuutos, verotus, yritysverotus

SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Thesis abstract

Faculty: Business and Culture

Degree programme: Business Management

Specialisation: Financial Management

Authors: Miikka Mäkelä, Kasimir Salo

Title of thesis: Conversion of a company from a Limited Partnership to a Limited Company

Supervisor: Henri Teittinen

Year: 2018

Number of pages: 39

Number of appendices: 5

The aim of this thesis is to study what the conversion of the company form of the commissioner company from a Limited Partnership to a Limited Company would entail. We research how the two entity forms differ in management, profit sharing, and taxation. The goal of the study is not to give an unambiguous solution for the question about the profitability of the change of business form, but rather to give the commissioner all the information needed for making their final decision.

The commissioner is a small construction company which operates in South Ostrobothnia. Their business has grown to a size where it would be beneficial to at least analyse the option of changing their business entity form. The profitability of such a change may vary between companies, which makes it very important to consider the matter from the commissioner's perspective.

The empirical section of the work is focused on the differences in taxation between the two company forms. In the calculations, the company's taxation is analysed for a Limited Partnership and a Limited Company. As for the Limited Company option, we also look at four different profit sharing options.

The result of the study was that there is a slight fiscal benefit in changing the company form to a Limited Company, especially if more business growth is expected. Using good tax planning, a Limited Company will pay less taxes than a Limited Partnership, while also receiving some other benefits that will come along with the Limited Company form.

Yet, the final decision will also be influenced by several other aspects, besides the fiscal benefits, which are also covered in this study. After reading this study, the commissioner will have all the tools they need for making an informed decision about their business's future.

Keywords: Limited Partnership, Limited Company, change of business entity, taxation, corporate taxation

SISÄLTÖ

Opinnäytetyön tiivistelmä.....	1
Thesis abstract.....	2
SISÄLTÖ.....	3
Kuva-, kuvio- ja taulukkoluettelo.....	5
Käytetyt termit ja lyhenteet.....	6
1 JOHDANTO.....	7
2 TUTKIMUSMENETELMÄT.....	8
3 YHTIÖMUODOT.....	10
3.1 Kommandiittiyhtiö.....	10
3.1.1 Perustaminen.....	11
3.1.2 Hallinto ja päätöksenteko.....	11
3.1.3 Varojen jako.....	12
3.1.4 Verotus.....	13
3.2 Osakeyhtiö.....	13
3.2.1 Perustaminen.....	14
3.2.2 Hallinto ja päätöksenteko.....	15
3.2.3 Osakeyhtiön verotus ja varojenjako.....	18
3.3 Yhtiömuotojen vertailu.....	20
4 YHTIÖMUODONMUUTOS.....	21
5 TOIMEKSIANTAJAN VEROTUS.....	23
5.1 Yhtiön tilanne.....	23
5.2 Verotus kommandiittiyhtiönä.....	24
5.3 Verotus osakeyhtiönä.....	26
5.3.1 Palkkaa 3000€, loput osinkoa.....	27
5.3.2 Koko tulos palkkana.....	28
5.3.3 Koko tulos osinkona.....	29
5.3.4 Verovapaa osuus osinkoina, loput palkkana.....	30
6 JOHTOPÄÄTÖKSET.....	32
7 POHDINTA.....	35

LÄHTEET	36
LIITTEET	39

Kuva-, kuvio- ja taulukkoluetelo

Kuva 1. Osakeyhtiön osingon verotus (Osinkotulojen verotus 2017).....	19
Kuvio 1. Kokonaisveroprosentit tilikausittain eri vaihtoehtoissa	34
Taulukko 1. Yhtiömuotojen vertailu	20
Taulukko 2. Yhtiömiehen voitto-osuus	24
Taulukko 3. Pääomatulon laskentaperuste	25
Taulukko 4. Verot valtion verotuksessa	26
Taulukko 5. Vaihtoehto A	27
Taulukko 6. Vaihtoehto B	28
Taulukko 7. Vaihtoehto C	29
Taulukko 8. Vaihtoehto D	30

Käytetyt termit ja lyhenteet

AKL	Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä.
OYL	Osakeyhtiölaki.
Apporttimaksu	Muu omaisuus kuin raha.
TyEL	Työeläkevakuutusmaksu.
YEL	Yrittäjän eläkevakuutus.
Prokura	Nimenkirjoitusoikeus.

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee yhtiömuodonmuutosta kommandiittiyhtiöstä osakeyhtiöksi. Opinnäytetyössä tutkimme kommandiittiyhtiön sekä osakeyhtiön toimintaa ja niiden eroavaisuuksia. Tutkimuksessa keskitymme yhtiömuotojen rakenteellisiin, hallinnollisiin sekä verotuksellisiin eroavaisuuksiin. Työmme tavoitteena on selvittää, miten yhtiömuodonmuutos tapahtuu käytännössä sekä tutkia yhtiömuodonmuutoksen kannattavuutta toimeksiantajan näkökulmasta. Opinnäytetyön avulla haluamme tuoda esiin yleisiä käytännön asioita joita muutosprosessi pitää sisällään, mikäli toimeksiantaja muuttaa yhtiömuotoaan tulevaisuudessa.

Toimeksiantajana ja kohdeyrityksenä on Etelä-Pohjanmaalla toimiva rakennusalan pienyritys, joka on perustettu vuonna 1954. Yhtiömuotona on tällä hetkellä kommandiittiyhtiö. Yhtiömiehiä yrityksellä on kolme, joista kaksi on vastuunalaisia ja yksi äänestön. Yrityksellä on palveluksessaan keskimäärin kymmenen työntekijää. Yhtiön toiminta on sen verran laajaa, että yhtiömuodonmuutosta on harkittu jo jonkin aikaa. Toimeksiantaja haluaa tapauskohtaisen selvityksen yhtiömuodonmuutosprosessista ja sen vaikutuksista yhtiön toimintaan. Yritys ei halua nimeään mainittavan opinnäytetyössä.

Vastaavanlaisia opinnäytetöitä on tehty paljon, mutta työn aihe on silti hyvin perusteltu, koska toimeksiantajan kannalta on tärkeää, että työ toteutetaan juuri heidän lähtökohtansa huomioiden. Aikaisempi, eri yritykselle tehty vastaavanlainen tutkimus ei välttämättä anna oikeanlaista kuvaa yhtiömuodon muutoksen vaikutuksista juuri toimeksiantajallemme. Työn tekeminen on mielekästä ja kiinnostavaa, koska se on tarpeellinen ja ajankohtainen toimeksiantajalle. Olemme lukeneet useita muita samasta aiheesta tehtyjä opinnäytetöitä ja vaikuttaa siltä, että tästä aiheesta tehdyt opinnäytetyöt käsittelevät pääasiassa hyvin pieniä yrityksiä, joissa työskentelee yhdestä viiteen työntekijää. Näiden töiden lopputuloksena on usein se, että yhtiömuodonmuutos osakeyhtiöksi ei ole kannattava. Tämän työn toimeksiantaja on huomattavasti suurempi, joten uskomme yhtiömuodonmuutoksen olevan kannattava sopivalla varojenjakotavalla.

2 TUTKIMUSMENETELMÄT

Työn tavoitteena on tehdä kattava selvitys toimeksiantajalle yhtiömuodon muutoksesta alan kirjallisuuteen, lainsäädäntöön sekä verotukseen perustuen. Paras lähestymistapa tutkimukselle on siis kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus.

Tutkimusmenetelmäksi laadullinen tutkimus sopii parhaiten silloin, kun kiinnostuksen kohteina ovat yksityiskohtaiset rakenteet, yleisluontoisen jakaantumisen sijaan. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkitaan tilanteita, joista on vaikea tehdä suoraviivaisia kokeita, tai joissa on liikaa hallitsemattomia muuttujia. Laadullisessa tutkimuksessa pyritään selvittämään ja tulkitsemaan kerätyn aineiston laatua ja ominaisuuksia kokonaisvaltaisesti. (Metsämuuronen 2011, 92, 454.)

Seale ym. (2007, 9) toteavat, että mitä tahansa tutkimusta tehdessä on syytä miettiä tutkimusmenetelmän valintaa, ja tutkimuksen tekijän tulee ymmärtää ja pystyä perustelemaan valintansa. Kvantitatiivisella tutkimusmenetelmällä ei saavuteta samanlaista toimeksiantajalähtöisyyttä, vaan se sopisi paremmin, jos oltaisiin hake-massa yleispätevää ratkaisua tutkimusongelmaan.

Opinnäytetyö keskittyy seuraaviin tutkimuskysymyksiin:

- Mitkä ovat kommandiittiyhtiön ja osakeyhtiön keskeiset eroavaisuudet?
- Miten yhtiömuodonmuutos käytännössä tapahtuu?
- Onko yhtiömuodonmuutoksesta verotuksellista hyötyä?

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa olemassa olevan tiedon ja empiirisen tutkimuksen sisällön suhde tulee käydä selkeästi ilmi (Seale ym. 2007, 9). Työssämme tämä toteutuu kattavalla teoriaosuudella, jota käytetään apuna varsinaista tutkimusta tehdessä. Työn teoreettisen viitekehyksen muodostavat yritystoimintaa säätelevät lait, kuten osakeyhtiölaki (L 21.7.2006/624), laki avoimesta ja kommandiittiyhtiöstä (L 29.4.1988/389) sekä tuloverolaki (L 30.12.1992/1535). Lisäksi lähteinä käytetään paljon aiheeseen liittyvää ammatillista kirjallisuutta.

Työn empiirisenä aineistona käytetään toimeksiantajan vuosien 2015–2017 tilinpäätöksiä. Tilinpäätöstietojen perusteella tehdään laskelmia, joilla selvitetään kunkin tilikauden maksettavien verojen määrä, jos kyseessä olisi osakeyhtiö. Näin saadaan hyvä kuva mahdollisen yhtiömuodonmuutoksen taloudellisesta hyödystä.

Aikaisemmin samasta aiheesta opinnäytetöitä ovat tehneet muun muassa Joel Poikela (2012), Henni Hall (2016) sekä Tanja Hokkanen (2015). Edellä mainituissa opinnäytetöissä keskeisenä tutkimusongelmana on verotukselliset erot tarkasteltavien yhtiömuotojen välillä.

Poikelan (2012) työssä toimeksiantajan lähtökohdat ovat hyvin samankaltaiset kuin meidän työssämme. Yritys on toiminut pitkään ja toiminta on kommandiittiyhtiöksi laajaa, joten yhtiömuodonmuutoksen vaikutuksien tutkiminen on perusteltua. Työssä tehtiin kattavia laskelmia verotuksellisen hyödyn selvittämiseksi, joita toimeksiantaja voi käyttää apunaan liiketoimintaansa kehittäessä.

Hallin (2016) työssä vertailtiin yhtiömuotojen eroja perusteellisesti, mikä tarjoaa toimeksiantajalle kattavan selvityksen yhtiömuodonmuutoksen tuomista muutoksista yritystoiminnassa. Yhtiömuotojen verotuksellisia eroja pidettiin muutosprosessin tärkeimpänä tekijänä, joten työ keskittyi vahvasti niiden tutkimiseen. Osakeyhtiön verotuksen laskemisessa huomioitiin toimeksiantajan haluama varojenjakomenetelmä, joten tutkimustulokset ovat hyvin tapauskohtaisia.

Hokkanen (2015) tuo työssään hyvin esille käytännön asioita yhtiömuodonmuutokseen liittyen, koska osakeyhtiö on yhtiömuotona toimeksiantajalle entuudestaan vieras. Hokkanen työssä yhtiömuodonmuutos ei tuota verotuksellista hyötyä toimeksiantajayritykselle. Varojenjakoa haluttiin suorittaa kokonaisuudessaan osinkona, mikä vaikutti olennaisesti lopputulokseen. Tapauksesta saimme hyvän käsityksen varojenjakotavan merkityksestä verotukseen.

3 YHTIÖMUODOT

Yritystoimintaa voi Suomessa harjoittaa joko yksityisenä elinkeinoharjoittajana, henkilöyhtiönä, osakeyhtiönä tai osuuskuntana (Kyläkallio 2009, 65). Henkilöyhtiö voi olla joko avoin yhtiö tai kommandiittiyhtiö. Kommandiittiyhtiön erottaa avoimesta yhtiöstä se, että avoimessa yhtiössä kaikki yhtiömiehet ovat vastuunalaisia, kun taas kommandiittiyhtiössä on vähintään yksi äänetön yhtiömies. Yhtiömuodon valintaan ei ole olemassa yleispätevää käytäntöä, vaan yhtiömuodon valintaa tulisi harkita tapauskohtaisesti. Päätöstä tehtäessä kannattaa huomioida yrityksen koko, pääoman tarve, kasvutavoitteet, toiminnan tarkoitus, velkavastuu ja verotukselliset seikat. Tässä työssä keskitytään toimeksiantajan kannalta olennaisimpiin yhtiömuotoihin eli kommandiittiyhtiöön sekä osakeyhtiöön.

3.1 Kommandiittiyhtiö

Kommandiittiyhtiö on Suomessa toimiva yhtiömuoto, joka luetaan henkilöyhtiöihin. Yhtiömuotona kommandiittiyhtiö on hyvin joustava ja sopii siksi hyvin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, ja etenkin perheyhtiöihin. Kommandiittiyhtiöllä on oikeudellinen itsenäisyys, mutta se ei toteudu täydellisesti yhtiömiesten vastuun johdosta. Kommandiittiyhtiötä säätelee laki avoimesta ja kommandiittiyhtiöstä (L 29.4.1988/389), ja se tuli voimaan 1.1.1989. (Villa 2013, 27–31.)

Kommandiittiyhtiössä on kaksi tai useampia yhtiömiehiä. Yhtiömiehiä on kahdenlaisia, vastuunalaisia sekä äänettömiä. Kommandiittiyhtiöstä täytyy löytyä vähintään yksi kumpaan. Vastuunalaiset yhtiömiehet ovat henkilökohtaisesti vastuussa yhtiön sitoumuksista. Äänettömän yhtiömiehen on sijoitettava yhtiöön pääomapanos, joka rajaa yhtiömiehen vastuun. Myös vastuunalaiset yhtiömiehet voivat sijoittaa yhtiöön pääomapanoksen, mutta sitä ei heiltä edellytetä. Äänetön yhtiömies ei osallistu yhtiön päätöksentekoon. (Engblom ym. 2015, 74.)

3.1.1 Perustaminen

Kommandiittiyhtiö syntyy, kun se rekisteröidään Patentti- ja rekisterihallituksen kaupparekisteriin (Kommandiittiyhtiön perustamissopimus [Viitattu 20.11.2017]). Ennen ilmoittamista tehdään kuitenkin perustamissopimus, josta on käytävä ilmi vähintään yhtiön toiminimi, toimipaikka, toimiala, yhtiömiehet, tilikausi sekä äänettömän yhtiömiehen panos. Sopimus on lainmukaisten vähimmäisvaatimusten jälkeen vapaamuotoinen. Kirjallisen sopimuksen lisäksi voidaan yhtiöön liittyviä asioita sopia myös suullisesti, mutta kirjallinen versio kaikesta on suositeltavaa. Yhtiömiehet voivat halutessaan myös tarkentaa keskinäisiä asioitaan erillisellä osakassopimuksella. Osakassopimuksen ei tarvitse täyttää yhtiöoikeudellisia vaatimuksia, vaan se on täysin vapaamuotoinen yksityishenkilöiden välinen sopimus. Ilmoitus kaupparekisteriin on tehtävä kolmen kuukauden sisällä yhtiösopimuksen allekirjoittamisesta.

3.1.2 Hallinto ja päätöksenteko

Kommandiittiyhtiön sopimusvapaudesta johtuen, sillä ei ole pakollisia toimielimiä. Yhtiömiehet voivat kuitenkin halutessaan nimittää hallituksen, pitää yhtiömiesten kokouksen tai valita toimitusjohtajan. Toimitusjohtajan valinnasta tulee ilmoittaa kaupparekisteriin, mutta hallituksesta tai yhtiömiesten kokouksesta ei tarvitse ilmoittaa. (Holopainen 2016, 28.)

Tilintarkastaja tulee lain mukaan (L 18.9.2015/1141 2:2 §) nimittää kommandiittiyhtiölle, jos päättäneen ja sitä edeltävän tilikauden aikana vähintään kaksi seuraavista ehdoista täyttyy:

- 1) taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa;
- 2) liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 200 000 euroa; tai
- 3) palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä. (Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141.)

Kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet vastaavat yhtiön veloista koko omaisuudellaan. Rajoittamattoman vastuun takia voidaan olettaa, että yhtiömiehet toi-

mivät aina yhtiön edun mukaisesti. Tästä syystä jokaisella vastuunalaisella yhtiömiehellä on oikeus hoitaa yhtiön toimialaan ja tarkoitukseen kuuluvia asioita itsenäisesti, ellei toisin sovita. Toimialan ja tarkoituksen ulkopuolisiin toimiin vaaditaan kaikkien yhtiömiesten suostumus. Edustamisoikeutta voidaan yhtiömiesten kesken kuitenkin rajoittaa erillisillä sopimuksilla. Yhtiömiehen edustusoikeus voidaan poistaa kokonaan, tai voidaan sopia, että edustusoikeus on kahdella tai useammalla yhtiömiehellä vain yhdessä. Edustusoikeuden muuttaminen vaati kaikkien vastuunalaisten yhtiömiesten suostumuksen. (Kommandiittiyhtiö ja nimenkirjoitusoikeus [Viitattu 20.11.2017].)

Vastuunalaisilla yhtiömiehillä on kuitenkin ns. kiello-oikeus, jolla voidaan kieltää toista yhtiömiestä ryhtymästä yksittäiseen toimeen. Kieltoa vastaan tehty oikeustoimi ei ole sitova, jos sopimuskumppani oli tietoinen kiellosta. Muussa tapauksessa sopimus jää voimaan, mutta sen tehnyt yhtiömies voi joutua korvausvelvolliseksi yhtiötä kohtaan. Äänettömällä yhtiömiehellä ei pääsääntöisesti ole oikeutta hoitaa yhtiön asioita, eikä oikeudesta voida yhtiösopimuksessa sopia. Vastuunalaiset yhtiömiehet voivat kuitenkin yhdessä päättää äänettömälle yhtiömiehelle annettavasta prokurasta, valtuutuksesta tai toimitusjohtajan asemasta. (Kommandiittiyhtiö ja nimenkirjoitusoikeus [Viitattu 20.11.2017].)

3.1.3 Varojen jako

Kommandiittiyhtiön tarkoitus on yleensä tuottaa yhtiömiehille voittoa harjoittamalla toimialaansa kuuluvaa liiketoimintaa. Avoimen ja kommandiittiyhtiölain mukaan yhtiömiehillä on oikeus saada työstään korvausta sekä palkkiota yhtiömiehasemastaan. Voittoa voidaan jakaa aina, kun edeltävä tilikausi on ollut voitollinen. Voiton jaon perustana ja edellytyksenä on tilinpäätös. (Villa 2013, 143–145.)

Ennen voitto-osuuksien jakamista yhtiömiehille maksetaan korvaukset yhtiön puolesta maksettuihin kuluihin, sekä palkkio yhtiölle tehdystä työstä. Näiden jälkeen äänettömille sekä vastuunalaisille yhtiömiehille maksetaan pääomapanosten mukainen korko. Jäljelle jäävä osuus jaetaan tasan vastuunalaisten yhtiömiesten kesken, jos muuta jakotapaa ei olla sovittu. Yhtiömiehet voivat halutessaan nostaa voitto-osuutensa, jos sitä ei vaadita täyttämään sovittun yhtiöpanoksen vajausta.

Tappio jaetaan yleensä samoin perustein kuin voittokin, mutta tästäkin voidaan erikseen sopia. (Villa 2013, 144–146.)

3.1.4 Verotus

Kommandiittiyhtiötä pidetään verotuksessa ns. elinkeinoyhtymänä, joten se ei ole erillinen verovelvollinen. Yhtiön elinkeinotoiminnan tulos tai vähennyskelpoinen tappio kuitenkin lasketaan kuten muillakin yhtiömuodoilla. Tulos lasketaan vähentämällä elinkeinotoiminnan tulosta elinkeinotoiminnan menot ja edellisten vuosien vahvistetut tappiot. Yritystulo jaetaan sitten yhtiömiehille yhtiösopimuksessa määrättyjen voitto-osuuksien mukaan. (Henkilöyhtiöiden verotus 2017.)

Yhtiön tulos verotetaan yhtiömiesten ansio- ja pääomatulona. Pääomatuloksi luetaan osuus joka vastaa 20% yhtiömiehen osuudesta yrityksen nettovarallisuudesta. Nettovarallisuuteen lasketaan mukaan 30% viimeisen 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista. Pääomatulon verokanta on 30% 30 000€ asti, jonka jälkeen se on 34%. Ansiotulon osuus verotetaan progressiivisella verokannalla. (Henkilöyhtiöiden verotus 2017.)

3.2 Osakeyhtiö

Osakeyhtiö on Suomessa yleisin käytettävä yritysmuoto. Osakeyhtiöt ovat hyvin moninaisia, sillä niitä käytetään kaikentyyppisessä sekä kaikenkokoisessa yritystoiminnassa. Osakeyhtiö voi siis olla joko yhden osakkeenomistajan yritys tai vaihtoehtoisesti suuryhtiö, jolla on tuhansia osakkeenomistajia. Osakeyhtiön osakkeenomistajat vastaavat yhtiön velvoitteista pelkästään sijoittamallaan pääomapanoksella, joten sitä kutsutaan pääomayhtiöksi. (Koski & Sillanpää 2016.) Osakeyhtiölaki (L 21.7.2006/624) säätelee osakeyhtiöiden toimintaa.

Osakeyhtiö tunnetaan erillisenä oikeushenkilönä ja sen oikeudet ovat erillään osakkeenomistajien velvollisuuksista sekä oikeuksista. Yhtiö on myös itsessään oikeustoimikelpoinen, joten se pystyy itse määräämään omista oikeuksistaan. Osakeyhtiö voi näin ollen omistaa ja hallita omaa omaisuuttaan sekä se voi itsenäisesti vastata

tai toimia kantajana tuomioistuimessa. Osakkeenomistajilla on rajoitettu vastuu yhtiön velvoitteista, joten yhtiön mahdolliset velkojat eivät voi vaatia yhtiön osakkaalta yhtiön veloitteen tai sitoumuksen täyttämistä. Halutessaan osakkeenomistaja voi vastata yhtiön sitoumuksista esimerkiksi antamalla pantin osakeyhtiön velasta. Yhtiössä osakkeenomistajien valtaoikeudet riippuvat täysin heidän osakkeenomistuksensa sisällöstä sekä määrästä. Yleisesti katsoen osakkeenomistajalla on sitä enemmän valtaa, mitä suuremman osan yhtiön osakkeita hän omistaa, niihin liittyvän äänioikeuden kautta. (Villa, Ossa & Saarilehto 2007, 58–60.)

Osakeyhtiöstä on Suomessa kaksi erilaista muotoa: yksityinen osakeyhtiö sekä julkinen osakeyhtiö. (Villa ym. 2007, 58.) Erot osakeyhtiömuotojen välillä määrittelevät vähimmäisosakepääoma sekä yhtiöiden osakkeiden julkinen kaupankäynti. Yksityisessä osakeyhtiössä vähimmäisosakepääoma tulee olla 2 500€, kun taas julkisessa osakeyhtiössä vähimmäisosakepääoma on 80 000€. Vain julkinen osakeyhtiö voi olla noteerattu pörssissä, joten yksityisen osakeyhtiön osakkeilla ei voida käydä julkisesti kauppaa. Opinnäytetyössämme keskitymme yksityiseen osakeyhtiöön, sillä yritysmuodonmuutos tehdään siihen.

3.2.1 Perustaminen

Yhtiön perustaminen vaatii kaikkien osakkeenomistajien välisen perustamissopimuksen laatimisen. Osakkeenomistajat merkitsevät perustamissopimuksesta ilmeväen määrän osakkeita allekirjoituksillaan. Perustamissopimus on aina oltava kirjallinen. Kaupparekisteriin on ilmoitettava perustussopimuksen lisäksi yhtiön osakkeiden sekä osakepääoman määrä. Perustamissopimuksessa tulee myös ilmetä yhtiöjärjestys, joko osana perustamissopimusta tai erillisenä asiakirjana. Perustamissopimuksessa tai yhtiöjärjestyksessä on todettava yhtiön tilikausi. Yhtiöjärjestyksessä tulee olla tarvittavat tiedot yhtiön toiminimestä, kotipaikasta sekä toimialasta. Osakeyhtiö syntyy virallisesti, kun rekisteröityminen kaupparekisteriin on suoritettu. (Villa ym. 2007, 61–63.)

Perustamissopimuksessa on aina oltava maininta osakkeesta maksettavasta rahamäärästä sekä sen merkintämaksun maksuajasta. Osakkeista maksettavaa merkintämaksua ei voi suorittaa käteisellä rahalla, sillä OYL 2:5:n mukaan säännös on

pakottava. Yhtiön tilille tuleva merkintämaksu helpottaa maksun todentamista, jolloin tiedetään merkintämaksun olevan suoritettu ja tulleen yhtiön hyväksi. Merkintämaksun ylittäessä OYL 1:3:1:ssa määrätyn osakepääoman vähimmäismäärän, voidaan ylittävä osuus maksusta merkitä sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon. Osakkeen merkintämaksu voidaan maksaa osin tai kokonaan myös apporttimaksuna. Apporttimaksulla tarkoitetaan muuta omaisuutta kuin rahaa. Mahdollisuus maksaa merkintämaksu apporttimaksuna on määrättävä yhtiön perustamissopimuksessa. Perustamissopimuksessa yksilöidään apporttiomaisuus ja selvitetään omaisuuden arvostamiseen vaikuttavat asiat ja omaisuuden arvostamiseen käytettävät menetelmät. Perustamissopimukseen tulee liittää tilintarkastajan lausunto-apporttiselvityksestä ja siitä, että onko apporttimaksun taloudellinen arvo yhtiölle riittävä. Mikäli apporttiomaisuuden arvo ei ole riittävä, tulee puuttuva määrä merkintähinnasta maksaa rahalla. (Villa 2013, 219–222.)

3.2.2 Hallinto ja päätöksenteko

Jokaisessa osakeyhtiössä pakollisia elimiä ovat yhtiökokous sekä hallitus. Osakeyhtiöllä voi olla myös hallintoneuvosto ja halutessaan osakeyhtiö voi palkata toimitusjohtajan. Yhtiön ylintä päätäntävaltaa käyttävä elin on yhtiökokous. Se koostuu laillisiin kokouksiin osallistuvista osakkeenomistajista. Yhtiökokous asettaa tavallisesti yhtiön hallituksen sekä tilintarkastajan. (Koski & Sillanpää 2016.)

Yhtiökokouksissa osakkeenomistajat käyttävät päättämisvaltaansa yhtiön asioissa. Yhtiökokouksia ovat varsinainen yhtiökokous ja ylimääräinen yhtiökokous. Mikäli osakeyhtiöön kuuluu useampi osakkeenomistaja, tulee tehdyt päätökset allekirjoittaa vähintään kahden osakkeenomistajan toimesta. Yhtiökokous tulee järjestää yhtiön kotipaikassa, ellei yhtiöjärjestyksessä ole sovittu toisin. Kokous voidaan myös järjestää toisella paikkakunnalla, mikäli syy tähän on hyvin perusteltu. Varsinainen yhtiökokous on pidettävä kuuden kuukauden sisällä tilikauden päättymisestä. (Kyläkallio 2009, 86.) Varsinainen yhtiökokous päättää seuraavista asioista:

- 1) tilinpäätöksen vahvistamisesta, mikä emoyhtiössä käsittää myös konsernitilinpäätöksen vahvistamisen;
- 2) taseen osoittaman voiton käyttämisestä;

- 3) vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallintoneuvoston jäsenille ja toimitusjohtajalle;
- 4) hallituksen ja hallintoneuvoston jäsenten ja tilintarkastajan valinnasta, jollei tässä laissa säädetä tai yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin näiden toimikaudesta tai valinnasta; sekä
- 5) muista yhtiöjärjestyksen mukaan varsinaisessa yhtiökokouksessa käsiteltävistä asioista. (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624 5:1–3 §.)

Ylimääräisiä yhtiökokouksia voidaan pitää tarpeen mukaan. Ylimääräisiä yhtiökokouksia järjestetään, jos sen pitämisestä on määräys yhtiöjärjestyksessä, hallitus katsoo sen tarpeelliseksi, osakkeenomistaja tai tilintarkastaja sitä vaatii tai hallintoneuvosto pitää sitä tarpeellisena. (Kyläkallio 2009, 86.) Ylimääräinen yhtiökokous tulee myös järjestää, mikäli tilintarkastaja tai osakkeenomistajat, joilla on yhteensä kymmenesosa kaikista osakkeista vaativat sitä kirjallisesti. Varsinaiset sekä ylimääräiset yhtiökokoukset koostuvat niistä osakkeenomistajista, jotka ovat läsnä kokouksessa tai ovat laillisesti edustettuina. Osakkeenomistajat, jotka ovat poissa yhtiökokouksesta, joutuvat tyytymään läsnä olleiden tekemiin päätöksisin yhtiöstä. (Villa 2013, 258.)

Hallitus koostuu varsinaisista jäsenistä sekä tarvittaessa varajäsenistä. Jäseniä hallituksessa on yhdestä viiteen, mutta yhtiöjärjestyksessä voidaan sopia toisin. Mikäli jäseniä on alle kolme, tulee hallitukselle valita ainakin yksi varajäsen. Hallituksen jäsenten tulee olla oikeustoimikelpoisia, luonnollisia henkilöitä. Henkilö joka on liiketoimintakiellossa tai konkurssissa ei voi toimia hallituksen jäsenenä. Jos jäseniä on useita, tulee hallitukselle valita puheenjohtaja. Puheenjohtajan valitsee yhtiön hallitus, mikäli yhtiöjärjestyksessä ei ole sovittu toisin. (Holopainen 2016, 30.)

Hallituksen perustehtäviin kuuluu yhtiön toiminnan järjestäminen, yhtiön johtaminen sekä yhtiön edustaminen (Villa ym. 2007, 78–80). Sen tehtävänä on myös yhtiökokouksen päätöksien toimeenpano. Yhtiön hallintoon liittyvät asiat, joita ei ole suoraan osoitettu yhtiökokoukselle tai mahdolliselle hallintoneuvostolle ovat hallituksen toimivallan alla. Hallituksella on vastuu valvoa yhtiön kirjanpitoa ja varainvalvontaa. Mikäli yhtiöllä ei ole toimitusjohtajaa, on hallituksen tehtävänä hoitaa normaalisti toimitusjohtajan työhön kuuluva yhtiön juoksevan hallinnon ylläpito. Hallituksen tulee

huolehtia siitä, että voiton tavoittelussa ei käytetä liian suuria tai väärinä riskejä. Päätöksenteko hallituksessa tapahtuu äänestämällä, enemmistön mielipiteen puolesta. Jos hallituksen äänestys päättyy tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee lopputuloksen. Hallitus on päätäntävaltainen silloin, kun puolet hallituksen jäsenistä ovat paikalla.

Osakeyhtiöllä on velvollisuus hankkia tilintarkastaja, mikäli lainsäädännössä käytetyt ehdot täyttyvät. Tilintarkastajan tulee seurata, että tilinpäätös on tehty noudattaen hyvää kirjanpitoa sekä kirjanpitosääntelyä. Tilintarkastajan tehtäviin kuuluu myös yhtiön hallinnon tarkastaminen. (Villa ym. 2007, 82.) Pienillä osakeyhtiöillä ei ole tilintarkastuspakkoa. Mikäli osakeyhtiön päättäneellä ja sitä edeltävällä tilikaudella on täytynyt enintään yksi ehto seuraavista, lain mukaan (L 18.9.2015/1141 2:2 §) tilintarkastaja ei ole pakollinen:

- 1) taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa;
- 2) liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 200 000 euroa; tai
- 3) palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä. (Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141.)

Toimitusjohtajan tehtäviin kuuluu hoitaa yrityksen juoksevaa hallintoa yhtiön hallituksen ohjeiden mukaan. Toimitusjohtajan työn kuvaan kuuluu myös seurata, että yhtiön kirjanpito on lainmukainen sekä varainhoito järjestetään luotettavalla tavalla. Toimitusjohtaja voi käyttää oikeuttaan osallistua hallituksen kokouksiin, vaikka ei olisikaan hallituksen varsinainen jäsen. (Kyläkallio 2009, 93.) Osakeyhtiön hallitus valitsee toimitusjohtajan ja hallitus voi myös tarvittaessa erottaa hänet. Toimitusjohtaja voi myös erota itse tehtävästään. (Koski & Sillanpää 2016.)

Hallintoneuvoston tehtävänä on valvoa yhtiön hallintoa, joka on toimitusjohtajan sekä hallituksen vastuulla (Kyläkallio 2009, 93–94). Yhtiöjärjestyksessä hallintoneuvostolle voidaan määrätä vain sellaisia hallituksen yleistoimivallan alaisia tehtäviä, mitä ei ole säädetty muulle toimielimelle. Hallintoneuvostolla ei ole oikeutta edustaa yhtiötä. Hallintoneuvostoon kuuluu yhteensä vähintään kolme jäsentä, mutta yhtiön toimitusjohtaja tai hallituksen jäsen ei voi kuulua hallintoneuvostoon.

3.2.3 Osakeyhtiön verotus ja varojenjako

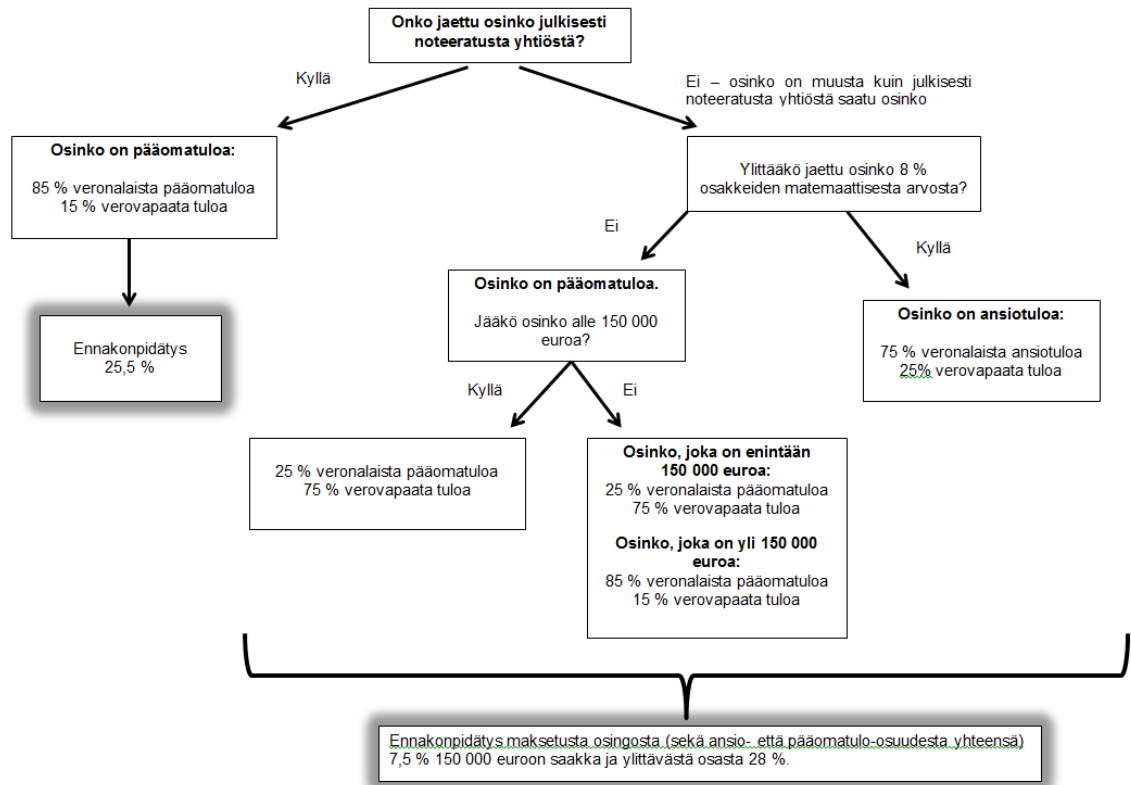
Tuloverolaissa (L 30.12.1992/1535) osakeyhtiöt luokitellaan yhteisöiksi, joten ne ovat erillisiä verovelvollisia (Villa ym. 2007, 165). Osakeyhtiön tuloveroprosentti vuodesta 2014 alkaen on 20%. Yhtiön verotettava tulo saadaan selville, kun veronalaisista tuloista vähennetään vähennyskelpoiset menot. Mikäli yhtiön tulot ovat tämän jälkeen suuremmat kuin menot, siitä maksetaan 20% yhteisöveroa. Yhtiön verotus ei vaikuta yksittäisen osakkaan verotukseen. (Tuloverotus – osakeyhtiö 2017.)

Jos yritysverotuksen jälkeen yhtiölle jää voittoa, varoja voidaan jakaa osakkeenomistajille laillisesti joko osinkoina, varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta, osakepääoman alentamisella, omien osakkeiden hankkimisella ja lunastamisella sekä varojen jakamisella yrityksen purkamisen yhteydessä. Yhtiö saa jakaa kaiken vapaan oman pääoman, mitä ei ole yhtiöjärjestyksessä päätetty jättää jakamatta. (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624 13: §1,5.) Varojen jakamisesta päättää yhtiökokous. Yhtiön tulee tehdä maksukykytesti ennen varojen jakamista. Varojen jakaminen edellyttää maksukykyisyyttä sekä se ei saa johtaa maksukyvyttömyyteen. Varojen jakamisen perustana toimii viimeisin vahvistettu tilinpäätös. (Engblom ym. 2015, 153.)

Osakkaille maksettavan osingon jakautuminen pääoma- ja ansiotuloon tapahtuu osingon matemaattisen arvon avulla. Matemaattinen arvo saadaan selville edellisenä vuotena päättyneen tilikauden taseen perusteella. Matemaattinen arvo selvitetään vähentämällä yhtiön varoista velat eli nettovarallisuudella, jonka jälkeen se jaetaan osakkeiden lukumäärällä. (Osingot listaamattomasta yhtiöstä 2017.)

Osakkaille jaettavaa osinkoa verotetaan osakkailta luonnollisina henkilöinä. Jos osinkoa maksetaan alle 8% matemaattisesta arvosta, 75% on verotonta tuloa ja 25% on veronalaista pääomatuloa 150 000€ asti. Jos osakkaalle maksetaan osinkoa yli 150 000€, ylimenevästä osuudesta 85% on veronalaista pääomatuloa ja 15% verotonta tuloa. Kahdeksan prosentin matemaattisen arvon ylittävän osuuden määrä osingosta verotetaan ansiotulona. 75% ylittävästä osuudesta katsotaan veronalaiseksi ansiotuloksi ja 25% on verotonta. (Raunio ym. 2014, 24.)

Seuraavasta kaaviosta käy ilmi, kuinka osakeyhtiön osingon verotus tapahtuu. Kuvassa käydään läpi myös julkisesti noteeratut osakeyhtiöt, mutta opinnäytetyösämme keskitymme vain yksityiseen osakeyhtiöön.

Kuva 1. Osakeyhtiön osingon verotus (Osinkotulojen verotus 2017).

Yhtiössä työskentelevälle osakkaalle on mahdollista maksaa varoja palkkana. Osakas voi nostaa varoja yhtiöstä luontoisetuna, vuokra-, korko-, tai muuna kuluna. Nämä toimet ovat koko yhtiön verotuksen näkökulmasta vähennyskelpoisia. Osakkaalle nämä toimenpiteet ovat pääomatulona verotettavaa tuloa. Yhtiön kannattaa tutkia erilaisia menetelmiä maksaa varoja osakkaille, jotta yhtiön sekä itse osakkaiden verotus olisi mahdollisimman edullista. Palkkojen sekä ansiotulona verotettavan osingon suunnittelussa tulee ottaa huomioon kunkin osakkaan ansiotulojen määrä sekä erilaiset vähennykset. (Varojen jako listaamattomassa osakeyhtiössä 2014.)

Talousverkon julkaisussa varojen jako listaamattomassa osakeyhtiössä (2014) esitetään, että varsinkin pienillä tulotasoilla yrittäjien kannattaa harkita varojen jakoa palkkana, sillä se voi olla verotuksellisesti kannattavampaa kuin varojen jako kokonaan osingon avulla. Palkkana maksamisen suunnittelussa on tärkeää ottaa huo-

mioon, kuuluuko osakas YEL- vai TyEL-vakuutuksen piiriin. YEL-osakkaat maksavat palkasta sivukuluna sosiaaliturvamaksun. TyEL-osakkaan palkasta maksetaan sosiaaliturvamaksun lisäksi työeläke-, tapaturma-, ja työttömyysvakuutusmaksut. Yleisellä tasolla TyEL:n alaisen osakkaan palkan verot sekä vakuutusmaksut ovat yleensä suuremmat kuin ansiotulona verotettavan osingon kustannukset.

3.3 Yhtiömuotojen vertailu

Seuraavassa taulukossa käydään läpi yhtiömuotojen keskeisimmät eroavaisuudet. Taulukossa käydään läpi erot yhtiömuotojen perustamisessa, hallinnossa sekä verotuksessa ja varojen jaossa.

Taulukko 1. Yhtiömuotojen vertailu

	Kommandiittiyhtiö	Osakeyhtiö (yksityinen)
Yhtiömuoto	Henkilöyhtiö	Pääomayhtiö
Pääoman vähimmäismäärä	Ei vähimmäisvaatimusta	2 500 euroa
Perustajien määrä	Vähintään kaksi yhtiömiestä, joista toinen äänetön	Yksi osakkeenomistaja
Perustamisasiakirjat	Yhtiösopimus	Perustamissopimus, yhtiöjärjestys
Pakolliset toimeilimet	Ei pakollisia toimeilimiä	Hallitus ja yhtiökokous
Vastuu	Vastuunalaisilla yhtiömiehillä rajoittamaton vastuu, äänettömien yhtiömiesten vastuu rajoittuu sijoitettuun pääomaan	Rajoittuu yhtiöön sijoitettuun pääomaan
Varojen jako	Yksityisnostot, voitonjako, palkka	Osinko, palkka
Verotus	Ei erillinen verovelvollinen	Yhteisön tulovero 20%

4 YHTIÖMUODONMUUTOS

Kommandiittiyhtiö voidaan muuttaa osakeyhtiöksi yhtiömiesten välisellä sopimuksella. Muutos edellyttää kaikkien, myös äänettömien yhtiömiesten suostumuksen, ellei yhtiösopimuksessa ole sovittu yhtiömuodon muutoksesta enemmistöpäätöksellä. Sopimuksesta tulee selvittää tulevat osakkeen omistajat, kullekin tulevat osakkeet sekä selvitys merkintähinnan maksamisesta. Lisäksi liitteeksi lisätään osakeyhtiön yhtiöjärjestys. Osakeyhtiölle täytyy myös valita hallitus sekä tarvittaessa tilintarkastajat. Muutos tulee voimaan, kun merkintä kaupparekisteriin on tehty. Muutosvaiheessa vain yhtiömiehistä voi tulla osakkeenomistajia. Yhtiömuodon muutoksen jälkeen yritykseen voidaan ottaa muitakin osakkaita. (Muutos osakeyhtiöksi 2017).

Ilmoitus kaupparekisteriin tulee tehdä kolmen kuukauden sisällä muutossopimuksen allekirjoittamisesta. Muutoksen voi tehdä vain paperilomakkeilla. Tarvittavat lomakkeet ovat Y5-lomake, 1-liitetietolomake sekä henkilötietolomake. Y5-lomakkeen allekirjoittaa hallituksen jäsen tai hänen valtuuttamansa henkilö. Yhtiömuodon muuttaminen maksaa 380 euroa. (Muutos osakeyhtiöksi 2017.)

Ilmoituksen liitteiksi lisätään kuitti käsittelymaksusta, yhtiömuodon muutossopimus liitteineen sekä tilintarkastajan lausunto osakepääomaa koskevasta selvityksestä ja todistus lain noudattamisesta. Lisäksi tarvitaan yhtiön hallituksen jäsenten ja mahdollisen toimitusjohtajan vakuutus siitä, että yhtiö on perustettu noudattaen osakeyhtiölakia. Yksityisen osakeyhtiön vähimmäisosakepääoma on 2500 euroa, joten kommandiittiyhtiön netto-omaisuuden on oltava vähintään sen suuruinen. (Muutos osakeyhtiöksi 2017).

Aino Saari kirjoittaa pro gradu -tutkielmassaan (2014, 1–2), että yhtiön negatiivinen oma pääoma saattaa koitua ongelmaksi yhtiömuodonmuutoksessa. Ennen muodonmuutosta negatiiviselle omalle pääomalle on tehtävä jotain OYL 3 §:n vähimmäisvaatimusten kattamiseksi. Saaren (s. 55, 62) mukaan negatiivisen oman pääoman korjaamiseksi voidaan esimerkiksi tehdä yhtiöön lisäsijoitus tai kirjata oman pääoman negatiivisuus yhtiömiehen velaksi yhtiölle.

Kaikki yhtiömiehet ovat oikeutettuja saamaan osakkeita suhteellisesti yhtiöosuutensa mukaan, ellei toisin sovittu. Yhtiöosuuden arvo katsotaan edellisestä hyväksytystä tilinpäätöksestä. Yhtiömiesten ei tarvitse tulla osakkaiksi, vaan yhtiömies voi halutessaan jäädä pois yhtiöstä. Tällöin yhtiömiehellä on oikeus lunastaa yhtiöosuutensa pois yhtiöstä. Kuitenkin vähintään yhden vastuunalaisista yhtiömiehistä on tultava osakkeenomistajaksi. (Ukkola & Vilppula 2004, 114–115.)

Äänettömän yhtiömiehen tilanne yhtiömuodonmuutoksessa voidaan selittää kahdella tapaa. Ääneton yhtiömies voi joko nostaa kommandiittiyhtiöön sijoittamansa pääomapanoksensa ja jäädä pois osakeyhtiön toiminnasta tai lunastaa pääomapanostaan vastaavan määrän osakkeita osakeyhtiöstä. (Kommandiittiyhtiön muutos osakeyhtiöksi [Viitattu 19.1.2018].)

Yhtiömuodonmuutoksesta riippumatta vastuunalaiset yhtiömiehet vastaavat kommandiittiyhtiön aikaisista veloistaan koko omaisuudellaan. Yhtiömiehet voivat kuitenkin ehdottaa velkavastuusta vapautumista velkojille. Velkojan tulee todistettavasti saada kirjallinen ilmoitus velkavastuusta vapautumisesta, jota velkojan tulee ilmoittaa vastustavansa kolmen kuukauden kuluessa. (L 29.4.1988/389 8: 5 §.)

Yhtiömuodonmuutoksessa kommandiittiyhtiön mahdolliset tappiot siirtyvät kokonaisuudessaan osakeyhtiölle. Edellytyksenä tähän on se, että toimintamuotoa muutetaan noudattaen lakia avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä sekä ettei tappiovuoden alusta alkaen yli 50 prosenttia yhtiöosuuksista tai osakkeista ole vaihtanut omistajaa. Kommandiittiyhtiön aikaisempien vuosien vahvistetut tappiot voidaan vähentää sinä vuotena kuin yhtiömuodonmuutos tehdään joko kommandiittiyhtiön tai toimintaa jatkavan osakeyhtiön verotettavasta tulosta. Aikaisempien vuosien vahvistetut tappiot on mahdollista vähentää myös osittain molempien yhtiömuotojen verotettavasta tulosta. (Honkamäki & Pennanen 2010, 348.)

5 TOIMEKSIANTAJAN VEROTUS

Tässä kappaleessa käydään läpi toimeksiantajan verotus kommandiittiyhtiönä sekä osakeyhtiönä tilikausilta 2015–2017. Laskelmissa käytetään toimeksiantajan oikeita tilinpäätöstietoja viimeisen kolmen vuoden ajalta, jotta saataisiin mahdollisimman realistinen käsitys yhtiömuodon vaikutuksesta verotukseen. Kommandiittiyhtiön verot lasketaan kaikkien yhtiömiesten osalta yhteensä, sekä eriteltynä yhden vastuunalaisen yhtiömiehen osalta. Osakeyhtiöltä lasketaan yhteisövero sekä kaikkien osakkaiden henkilökohtaiset verot. Lisäksi eritellään yhden osakkaan maksamat verot. Laskelmien jälkeen vertaillaan, kumpi yhtiömuoto on verotuksellisesti kannattavampi. Osakeyhtiön verotuksessa vertaillaan myös erilaisia varojenjako tapoja.

Ansiotuloveroista on laskettu erikseen valtion ansiotulovero, kunnallisvero, kirkollisvero, YLE-vero ja sairausvakuutusmaksu. Jotta vuosia voidaan vertailla keskenään, kaikissa laskelmissa käytetään vuoden 2017 veroprosentteja.

Julkaistavan version laskelmissa on toimeksiantajan pyynnöstä käytetty kertoimia. Työssä esiteltävissä laskelmissa on tuotu esiin vain tärkeimmät luvut ja tarkat laskelmat löytyvät liitteistä. Liitteinä olevat yksityiskohtaiset laskelmat ovat toimeksiantajan pyynnöstä salaisia.

5.1 Yhtiön tilanne

Kuten jo johdannossa todettiin, yrityksen toiminta alkaa olla sen verran suurta, että yhtiömuodonmuutoksen mahdollista verotuksellista hyötyä on syytä tutkia. Aiheesta ei ole olemassa selkeää ohjetta tai muutakaan viitteellistä tietoa, joten yrityskohtainen laskelma on paras tapa lähestyä ongelmaa.

Vuosi 2015 oli yritykselle vertailuvuosista selkeästi tuottoisin, joten kyseisen vuoden verotus osakeyhtiönä on tämän tutkimuksen mielenkiintoisin osa. Vuodet 2016 ja 2017 olivat heikompia ja keskenään melko samanlaisia, mutta tarjoavat kuitenkin hyvän vertailukohdan lopullista päätöstä tehdessä.

Molemmat vastuunalaiset yhtiömiehet ovat mukana toisessakin yrityksessä, ja heidän yrittäjän eläkevakuutus maksetaan sieltä. Tästä syystä YEL ei ole mukana laskelmissa.

5.2 Verotus kommandiittiyhtiönä

Kommandiittiyhtiön varojenjaossa ensimmäisenä maksetaan korot yhtiömiesten pääomapanoksille. Tässä tapauksessa äänetön yhtiömies on ainoa yhtiöpanoksen suorittanut yhtiömies. Kommandiittiyhtiön laskelmissa äänettömän yhtiömiehen panos on 168 euroa, jolle maksetaan 2% korkoa. Äänettömän yhtiömiehen tulot jaetaan ansio- ja pääomatuloihin samoin perustein kuin vastuunalaisten yhtiömiesten tulot. Äänettömän yhtiömiehen voitto-osuus on vain 3,36€, joten siitä ei tehdä erillisiä laskelmia.

Seuraavassa taulukossa on laskettu tilikauden voitto, josta on vähennetty äänettömälle yhtiömiehelle maksettava korko. Jäljelle jää vastuunalaisten yhtiömiesten voitto-osuus, joka jaetaan tasan puoliksi.

Taulukko 2. Yhtiömiehen voitto-osuus

Yhtiömiehen voitto-osuus	2015	2016	2017
Tilikauden voitto	291506	141524	137139
Äänettömän yhtiömiehen korko 2%	3	3	3
Vastuunalaisten yhtiömiesten voitto-osuus	291503	141521	137136
Yhden vastuunalaisen yhtiömiehen osuus	145751	70760	68568

Voitto-osuuksien selvittämisen jälkeen tulee selvittää yhtiön nettovarallisuus, jotta vastuunalaisten yhtiömiesten tulot voidaan jakaa pääoma- sekä ansiotulo-osuuksiin. Pääomatulon laskentaperuste saadaan vähentämällä yhtiön varoista yhtiön velat. Varoihin lasketaan myös 30% viimeisen 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista. Nettovarallisuus jaetaan yhtiömiesten kesken tasan, ja lopullinen pääomatulo-osuus on 20% yhtiömiehen osuudesta nettovarallisuudesta.

Taulukko 3. Pääomatulon laskentaperuste

Pääomatulon laskentaperuste	2015	2016	2017
Varat			
Maa- ja vesialueet	723	723	723
Kalusto	43715	34136	25602
Saamiset	18464	19077	23872
Rahat ja pankkisaamiset	27971	24680	8013
Varat yhteensä	90874	78618	58211
Velat			
Pitkäaikaiset velat	36190	20641	0
Lyhytaikaiset velat	88132	65861	45829
Velat yhteensä	124323	86502	45829
Nettovarallisuus	-33448	-7884	12382
+30% palkkasummasta	106460	52982	66461
Pääomatulo-osuuden laskentaperuste	73012	45098	78843
Yhden yhtiömiehen osuus nettovarallisuudesta	36506	22549	39421
Yhtiömiehen pääomatulo-osuus	7301	4509	7884

Nettovarallisuuden ollessa negatiivinen koko voitto-osuus verotetaan ansiotulona. Vuosina 2015 ja 2016 nettovarallisuus jää muuten negatiiviseksi, mutta kommandiittiyhtiöllä pääomatulon laskentaperusteeseen lasketaan mukaan 30% palkkasummasta, joten myös näille tilikausille tulee pääomatulona verotettavaa tuloa. Vuoden 2017 nettovarallisuus on jo ennen palkkojen lisäämistä positiivinen. Tämä johtuu osittain siitä, että rahoituslaitoslainat on maksettu kokonaan pois. Nettovarallisuuden kasvamisen merkitys näkyy hyvin siinä, että 2017 pääomatulo-osuus on tarkastelluista vuosista suurin, vaikka tilikauden tulos on pienin.

Pääomatulo-osuuden ollessa pienempi kuin 30 000€ se verotetaan 30% verokannalla. Jäljelle jäävä osuus verotetaan ansiotulona progressiivisesti valtion tuloveroasteikon (Liite 1) mukaan. Vuoden 2015 veroprosentti alarajan ylittävältä osalta oli 31,5%, ja vuosien 2016 sekä 2017 veroprosentti oli 21,5%.

Valtion verojen jälkeen jäljelle jäävä osuus verotetaan kunnallisverotuksessa. Laskettaviin veroihin kuuluu kunnallisvero, kirkollisvero, YLE-vero ja sairausvakuutusmaksut. YLE-vero oli vuonna 2017 0,68% henkilön ansio- ja pääomatulojen määrästä, kuitenkin enintään 143€ (Yleisradiovero 2017).

Taulukko 4. Verot valtion verotuksessa

Verot valtion verotuksessa	2015	2016	2017
Pääomatuloveroprosentti 30 %			
Verot pääomatuloista per yhtiömies	2190	1352	2365
Ansiotulo-osuus	138450	66250	60683
Veron alaraja	73100	41200	41200
Vero alarajan kohdalla	10174	3315	3315
Vero alarajan ylittävästä osasta	20585	5385	4189
Ansiotuloverot per yhtiömies	30759	8701	7504
Kunnallisverotus			
Ansiotulot kunnallisverotuksessa	107691	57549	53179
Kunnallisvero 21,75 %	23422	12516	11566
Kirkollisvero 1,75 %	1884	1007	930
YLE-vero	143	143	143
Sairausvakuutusmaksu 1,64 %	1766	943	872
Henkilökohtaiset verot per yhtiömies	27216	14610	13512
Ansio- ja pääomatuloverot yhteensä	60146	24645	23362
Molempien yhtiömiesten kaikki verot yhteensä	120332	49330	46764
Kokonaisveroprosentti	41,3%	34,9%	34,1%

Kaikki maksettavat verot saadaan laskemalla yhteen pääomatulovero, valtion tulovero sekä kunnallisverotuksessa verotettavat henkilökohtaiset verot. Vuosi 2015 oli tulokseltaan parempi kuin kaksi seuraavaa vuotta ja veroja maksettiin silloin 120 372€. 2016 veroja maksettiin 49 370€ ja 2017 46 804€. Kokonaisveroprosentit vuosittain 41,3%, 34,9% ja 34,1%. Suurin ero vuosien välillä on valtion ansiotuloverotuksessa, koska 2015 vuonna veroprosentti alarajan ylittävältä osalta oli huomattavasti korkeampi. (Liite 1)

5.3 Verotus osakeyhtiönä

Osakeyhtiön verotus lasketaan niin, että osakkaana ovat vain vastuunalaiset yhtiömiehet, yhtä suurin osakemäärin. Varojenjako tehdään neljällä eri tavalla, jotka ovat:

- A) Palkkaa 3 000€/kk, loppu tulos osinkona

- B) Koko tulos palkkana
- C) Koko tulos osinkona
- D) Nettovarallisuutta nostettu 50 000€ asti, osinkona verovapaa osuus, loput palkkana

Vaihtoehtoja vertaillaan keskenään, sekä jokaista vaihtoehtoa verrataan kommandiittiyhtiön veroihin.

5.3.1 Palkkaa 3000€, loput osinkoa

Vaihtoehto A:ssa molemmille osakkaille maksetaan palkkaa 3000€ kuukaudessa ja loput tuloksesta jaetaan osinkona.

Taulukko 5. Vaihtoehto A

Palkkaa 3000€, loput osinkoa	2015	2016	2017
Osakeyhtiön voitto	291 507	141 525	137 140
Tulos - palkkakulut	219 507	69 525	65 140
Yhteisövero 20 %	43 901	13 905	13 028
Jakokelpoinen tulos	175 606	55 620	52 112
Verotus			
Osingon määrä	175 606	55 620	52 112
Pääomatulo-osuus osingosta	0	0	248
Pääomatulovero osingosta	0	0	74
Ansiotulot yhteensä	192 688	113 715	110 341
Verot ansiotuloista yhteensä	74 923	38 878	37 486
Kaikki verot yhteensä	118 824	52 783	50 589
Yhden osakkaan maksamat verot	37 462	19 439	18 743
Kokonaisveroprosentti	40,8 %	37,3 %	36,9 %

Palkkakulut ovat 72 000€, joka vähentää verotettavaa tuloa ja siten yhteisöveron määrää. Nettovarallisuuden ollessa negatiivinen tai hyvin matala, lähes kaikki tulot ovat osakkaiden ansiotuloa. Vaikka osingosta 25% on verovapaata, yritys maksaa kuitenkin huomattavan määrän yhteisveroa. Tämä varojenjako ei ole optimaalinen, mutta tilikaudella 2015 maksettavia veroja kertyy silti hieman vähemmän kuin

kommandiittiyhtiöllä. Kuitenkin kahdella heikommalla tilikaudella veroja maksettiin vähemmän kommandiittiyhtiönä.

5.3.2 Koko tulos palkkana

Vaihtoehto B on maksaa koko tulos palkkana. Verotettavaa tulosta ei jää, joten yhteisöveroakaan ei jää maksettavaksi.

Taulukko 6. Vaihtoehto B

Koko tulos palkkana	2015	2016	2017
Osakeyhtiön voitto	291 507	141 525	137 140
Tulos - palkkakulut	0	0	0
Yhteisövero 20 %	0	0	0
Jakokelpoinen tulos	0	0	0
Verotus			
Osingon määrä	0	0	0
Pääomatulo-osuus osingosta	0	0	0
Pääomatulovero osingosta	0	0	0
Ansiotulot yhteensä	291 507	141 525	137 140
Verot ansiotuloista yhteensä	123 068	50 345	48 537
Kaikki verot yhteensä	94 210	38 488	37 047
Yhden osakkaan maksamat verot	47 105	19 244	18 524
Kokonaisveroprosentti	42,2 %	35,6 %	35,4 %

Kun varojenjakotapana on koko tuloksen maksaminen palkkana, kaikki verot koostuvat ansiotulosta. Koko tuloksen maksaminen palkkana on kaikilta vuosilta kalliimpaa kuin kommandiittiyhtiönä toimiminen. Lisäksi vaihtoehto A oli kannattavampi vuonna 2015, mutta tuloksen laskiessa vaihtoehto B on verotuksellisesti hieman halvempi.

5.3.3 Koko tulos osinkona

Vaihtoehto C on maksaa koko tulos osinkona. Koko tuloksen maksaminen osinkona ei ole yleisesti ottaen kovin kannattavaa. Laskelma tehtiin kuitenkin vertailun vuoksi, sillä oletuksella, että se tulee osakkaille kaikista kalleimmaksi.

Taulukko 7. Vaihtoehto C

Koko tulos osinkona	2015	2016	2017
Osakeyhtiön voitto	291 507	141 525	137 140
Tulos - palkkakulut	291 507	141 525	137 140
Yhteisövero 20 %	58 301	28 305	27 428
Jakokelpoinen tulos	233 206	113 220	109 712
Verotus			
Osingon määrä	233 206	113 220	109 712
Pääomatulo-osuus osingosta	0	0	990
Pääomatulovero osingosta	0	0	74
Ansiotulot yhteensä	174 904	84 915	81 542
Verot ansiotuloista yhteensä	66 258	27 002	25 637
Kaikki verot yhteensä	124 560	55 307	53 139
Yhden osakkaan maksamat verot	33 129	13 501	12 818
Kokonaisveroprosentti	42,7 %	39,0 %	38,8 %

Koska tässä varojenjakotavassa ei ole ollenkaan palkkakuluja, nostaa se yhteisöveron määrän joka vuodelta melko korkeaksi. Yhtiön tehdessä suuren tuloksen tilikaudella 2015, yhteisövero oli 58 301 euroa. Lisäksi koko jakokelpoinen tulos verotetaan ansiotulo-osinkona. Suuren yhteisöveron sekä osakkaiden ansiotuloverojen johdosta verot olivat jokaisena vertailuvuotena korkeammat kuin yhtiön toimiessa kommandiittiyhtiönä. Kuten oletettu, koko tuloksen jakaminen osinkona on huomppi vaihtoehto kuin vaihtoehdot A ja B.

5.3.4 Verovapaa osuus osinkoina, loput palkkana

Verovapaan osingon määrä perustuu nettovarallisuuteen, joten hyvä varallisuustilanne laskee osingosta maksettavien verojen määrää. Vaihtoehto D:ssä yhtiön nettovarallisuutta on nostettu 50 000€ asti, jolloin nähdään kuinka paljon verovapaan osingon määrän kasvu vaikuttaa maksettujen verojen määrään.

Yrityksen nettovarallisuus on kahdessa vertailuvuodessa negatiivinen, mutta vuodelle 2017, sen määrä on noin 12 000€. Nettovarallisuuden kasvattaminen 50 000 euroon vaatii suunnittelua, mutta se on realistisesti toteutettavissa.

Nettovarallisuutta voidaan yhtiössä kasvattaa esimerkiksi jättämällä voittovarjoa yhtiöön tai sijoittamalla lisää pääomaa yhtiöön. Nettovarallisuutta voidaan kasvattaa myös vähentämällä yhtiön vierasta pääomaa, mutta toimeksiantajan pitkäaikaiset rahoituslaitoslainat maksettiin loppuun vuonna 2016. Yhtiö voisi esimerkiksi harkita jättävänsä lainojen lyhennystä vastaavan summan voittovaroista yhtiöön.

Yhtiön toimitilat eivät ole heidän omistuksessaan, joten niiden ostaminen olisi hyvä keino saada pitkävaikutteinen lisäys nettovarallisuuteen. Toimitilojen ja tontin arvo olisi vähintään 25 000€.

Taulukko 8. Vaihtoehto D

Verovapaa osuus osinkona, loput palkkana	2015	2016	2017
Osakeyhtiön voitto	291 507	141 525	137 140
Tulos - palkkakulut	5 000	5000	5000
Yhteisövero 20%	1 000	1 000	1 000
Jakokelpoinen tulos	4 000	4 000	4 000
Verotus			
Osingon määrä	4 000	4 000	4 000
Pääomatulo-osuus osingosta	1000	1000	1000
Pääomatulovero osingosta	300	300	300
Ansiotulot yhteensä	286 507	136 525	132 140
Verot ansiotuloista yhteensä	120 632	48 284	46 475
Kaikki verot yhteensä	121 932	49 584	47 775
Yhden osakkaan maksamat verot	60 016	23 842	22 938
Kokonaisveroprosentti	41,8 %	35,0 %	34,8 %

Kasvatetulla nettovarallisuudella pääomatulo-osinkoa voidaan maksaa 5 000€, josta 4 000€ on verovapaata ja 1 000€ verotetaan pääomatulona. Vaikka nettovarallisuuden lisääminen oletettavasti helpottaa verotusta, vaihtoehto A on siltikin vaihtoehto D:tä edullisempi eniten voittoa tuottaneella tilikaudella. Matalammalla tuloksella tilanne on kuitenkin päinvastoin. Vuosilta 2016 ja 2017 kommandiittiyhtiönä toimiminen olisi kannattavampaa, vaikkakin erot ovat hyvin marginaalisia.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Opinnäytetyömme tavoitteena oli vertailla kommandiittiyhtiötä ja osakeyhtiötä yhtiömuotoina, sekä selvittää, onko yhtiön verotuksellisesti kannattavaa vaihtaa yhtiömuoto kommandiittiyhtiöstä osakeyhtiöön. Tutkimme samalla mitä toimenpiteitä yhtiömuodonmuutos sisältäisi, jotta toimeksiantaja saisi hyvän kuvan siitä, mitä muutosprosessi vaatii.

Osakeyhtiötä ja kommandiittiyhtiötä vertaillessa on ilmiselvää, että molemmille yhtiömuodoilla on sekä hyviä että huonoja ominaisuuksia. Tämä tutkimus keskittyi vahvasti verotuksellisiin eroihin, mutta se ei ole ainut yhtiömuodon valintaan vaikuttava tekijä.

Kommandiittiyhtiön hallinto on hyvin yksinkertaista ja joustavaa, koska sillä ei ole pakollisia toimielimiä. Päätöksenteko tapahtuu vastuunalaisten yhtiömiesten kesken hyvin vapaamuotoisesti, ja jopa kommandiittiyhtiölaista voidaan poiketa yhtiömiesten välisellä sopimuksella. Osakeyhtiöllä on puolestaan kaksi pakollista toimielintä; hallitus ja yhtiökokous. Osakeyhtiön hallinto on monimutkaisempaa ja vaivalloisempaa, mutta tarkat säännökset saattavat tehdä siitä kuitenkin selkeämpää.

Myös varojen jako on erilaista eri yhtiömuodoissa. Koska kommandiittiyhtiöllä yrityksen tulos verotetaan yhtiömiehiltä luonnollisina henkilöinä, yrityksen varat ovat myös yhtiömiesten varoja. Tämä mahdollistaa yhtiömiesten vapaat yksityisöt yrityksen tililtä. Varojen jako on näin ollen hyvin vaivatonta. Osakeyhtiö on erillinen verovelvollinen ja osakkaiden tulot ovat pääasiassa joko palkkaa tai osinkoa. Kuten tästä työstä selviää, osakeyhtiöllä on useita varojenjako vaihtoehtoja, joista parhaimman mahdollisen selvittäminen on aikaa vievää. Yksityisottona varojen nostaminen on huomattavasti yksinkertaisempaa.

Osakeyhtiön kannalta suuri etu on osakkaiden rajoitettu velkavastuu. Kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet vastaavat yhtiön veloista koko omaisuudellaan. Osakeyhtiössä velkavastuu rajoittuu osakkaan sijoittamaan pääomaan. Yhtiömuotoa muuttaessa tämä hyöty ei kuitenkaan toteudu heti, sillä kommandiittiyhtiönä tehdyt sitoumukset pysyvät yhtiömiesten henkilökohtaisella vastuulla.

Erot yhtiömuotojen verotuksessa olivat pienempiä kuin alun perin oletimme. Vuoden 2015 tuloksella, joka oli 291 506€, osakeyhtiönä toimiminen oli kannattavampaa kuin kommandiittiyhtiönä, kun palkkaa maksettiin kuukaudessa 3000€ ja loput voitosta jaettiin osinkona (Vaihtoehto A). Ero oli kuitenkin vain noin 0,5%. Muilla varojenjakotavoilla tilikausi 2015 oli kannattavampaa kommandiittiyhtiönä.

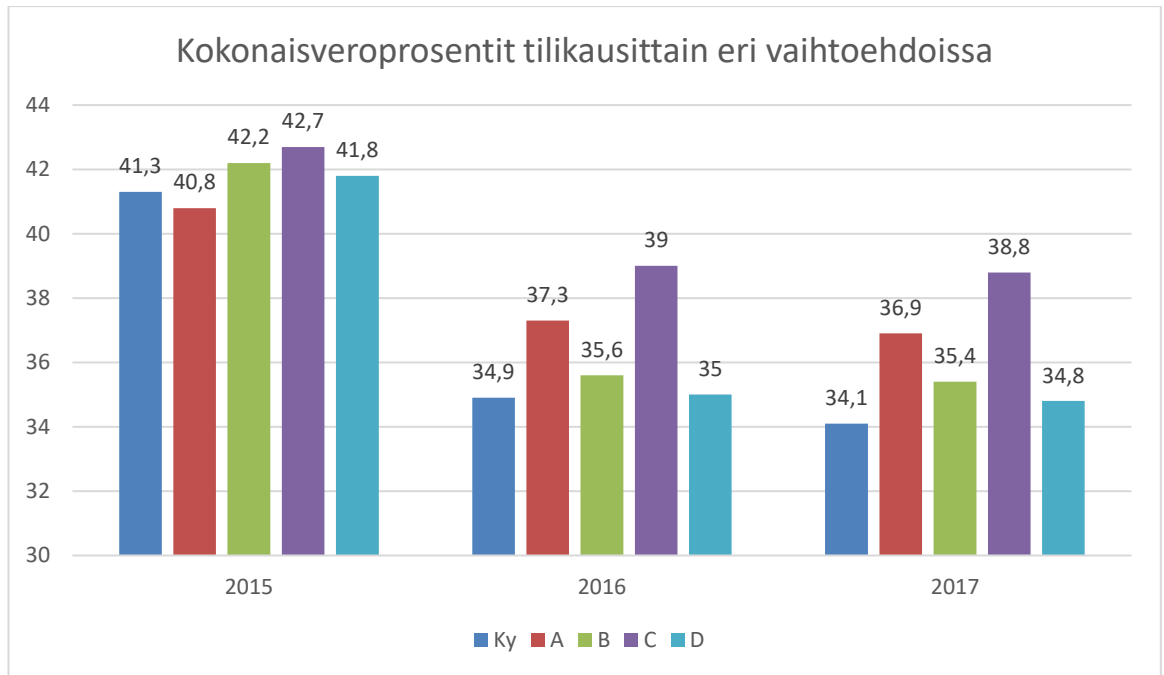
Tilikaudet 2016 ja 2017 olivat verotuksellisesti edullisempia kommandiittiyhtiönä varojenjakotavasta riippumatta. Tuloksen ollessa huomattavasti pienempi kuin ensimmäisenä vertailuvuotena, ero verotuksessa alkoi olla merkittävä.

Koko tuloksen maksaminen palkkana (Vaihtoehto B) oli vuonna 2015 huonompi vaihtoehto kuin vaihtoehto A, mutta kahdella heikommalla tilikaudella se oli osakeyhtiön vaihtoehtoista paras. Kommandiittiyhtiö oli kuitenkin edullisempi noin puolen prosentin marginaalilla.

Koko tuloksen maksaminen osinkona (Vaihtoehto C) on tunnetusti huono vaihtoehto ja tämä väite pitää laskemiemme mukaan paikkaansa. Koko tuloksen maksaminen osinkona oli joka tilikaudella huonoin vaihtoehto verrattuna kommandiittiyhtiöön tai muihin osakeyhtiön varojenjakotapoihin. Ero kommandiittiyhtiöllä ja vaihtoehto C:llä oli korkeimmillaan lähes neljä prosenttia.

Vaihtoehto D oli hypoteettinen skenaario, jossa yhtiön nettovarallisuutta on nostettu 50 000€ asti verovapaan osingon määrän kasvattamiseksi. Usein suositeltu varojenjakotapa on maksaa osinkona verovapaa osuus ja loput palkkana. Tällä menetelmällä maksettavan osingon määrä on 4000€. Tämän laskelman tarkoituksena oli havainnollistaa nettovarallisuuden kasvun vaikutusta verotukseen. Nettovarallisuuden lisäys oli huomattava, mutta vaikutus verotuksen oli ehkä pienempi kuin odotimme. Tälle tulokselle paras vertailukohta on vaihtoehto B, joka oli hieman kalliimpi vaihtoehto. Erot olivat vuosittain 0,4 – 0,6 prosenttia. Vaihtoehto D:n tulokset eivät ole kuitenkaan täysin vertailukelpoisia nettovarallisuuden lisäyksestä johtuen.

Seuraavasta diagrammista ilmenee kokonaisverojen määrä yhtiömuotojen ja varojenjakotapojen välillä vuosittain.

Kuvio 1. Kokonaisveroprosentit tilikausittain eri vaihtoehdoissa

Veroprosenttien vertailu visuaalisessa muodossa helpottaa erojen havainnollistamista merkittävästi. Diagrammista ensimmäisenä erottuu vaihtoehto C:n selvästi korkeimmat kokonaisveroprosentit. Huomioitavaa on myös, että suuremmalla tuloksella erot vaihtoehtojen välillä supistuvat huomattavasti.

Lopputuloksena voidaan todeta, että yhtiömuodonmuutos osakeyhtiöksi on kannattavaa, jos liiketoiminnan odotetaan kasvavan tulevina vuosina. Liiketoiminnan pysyessä vuoden 2017 tasolla, erot verotuksessa ovat hyvin pieniä, joten yhtiömuodolla ei ole verotuksen kannalta kovin suurta merkitystä. Koska erot ovat pieniä, toimeksiantaja tuskin tekee lopullista päätöstä pelkästään verotuksen perusteella. Yhtiömuodoilla on paljon muitakin eroavaisuuksia, jotka ovat myös suuressa roolissa päätöstä tehdessä.

7 POHDINTA

Työn tulokset ovat luotettavia, koska laskelmissa käytettiin toimeksiantajan oikeita tilinpäätöstietoja. Tutkimus on myös helposti toistettavissa, ja valmiita Excel-pohjia käyttämällä toimeksiantajan on helppo kokeilla verotuksellisia eroja erisuuruisilla tuloksilla tai muilla tilinpäätösmuutoksilla.

Hyvä jatkotutkimuksen aihe tämän työn jälkeen olisi tutkia tarkemmin yhtiön nettovarallisuuden kasvattamista. Nettovarallisuus vaikuttaa molempien yhtiömuotojen verotukseen, joten sen tarkempi tutkiminen hyödyttää yhtiötä yhtiömuodonmuutospäätöksestä riippumatta. Jos toimeksiantaja päättää muuttaa yhtiönsä osakeyhtiöksi, myös kattavampaa verosuunnittelua olisi suositeltavaa tehdä.

Työlle asetetut tavoitteet saavutettiin hyvin, ja kaikille asetetuille tutkimuskysymyksille saatiin vastaukset. Työstä on toimeksiantajalle konkreettista hyötyä, koska asia on heille ajankohtainen ja tällaiselle selvitykselle oli tarvetta. Työn hyödyllisyyden vuoksi sen tekeminen oli mielekästä ja motivaatio pysyi hyvänä loppuun asti.

Työn tekemisessä ilmeni monenlaisia haasteita, joita selvittäessä opimme paljon uusia käytännön asioita, joita ei olisi muuten ehkä tullut vastaan. Taloushallinnon opinnoissa suurin osa ajasta keskityttiin osakeyhtiön toimintaan, joten kommandiittiyhtiön toiminta vaati jonkin verran perehtymistä. Opinnäytetyöprosessi oli kokonaisuutenaan haastava, ja uskomme ammattitaitomme ja yleisen taloushallinnon osaamisemme kasvaneen merkittävästi.

LÄHTEET

- Engblom, A., Holla, J., Järvinen, J., Lamminsivu, S., Lampinen, A., Lepistö, M., Paronen, V., Rautajuuri, A., Sandelin, E., Torkkel, T., Westergård, M & Äimä, K. 2015. Elinkeinoverotus 2015. Porvoo: Edita.
- Hall, H. 2016. Kommandiittiyhtiön muuttaminen osakeyhtiöksi. [Verkkajulkaisu]. Kouvola: Kymenlaakson ammattikorkeakoulu. Liiketalouden koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [Viitattu 3.3.2018]. Saatavana: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2016052910624>
- Henkilöyhtiöiden verotus. 6.11.2017. Yrittäjät. [Verkkosivu]. [Viitattu 29.11.2017]. Saatavana: <https://www.yrittajat.fi/yrittajan-abc/verotus/elinkeinoverotus/henkiloyhtioiden-verotus-321007>
- Hokkanen, T. 2015. Kommandiittiyhtiön muuttaminen osakeyhtiöksi: Case Taksi X Ky. [Verkkajulkaisu]. Kuopio: Savonia-ammattikorkeakoulu. Liiketalouden koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [Viitattu 3.3.2018]. Saatavana: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2015121520868>
- Holopainen, T. 2016. Yrityksen perustamisopas: käytännön perustamistoimet. Espoo: Asiatieto Oy.
- Honkamäki, T & Pennanen, M. 2010. Yritysjärjestelyjen käsikirja – Kirjanpito, verotus ja yhtiöoikeus. Helsinki: WSOYpro.
- Kommandiittiyhtiö ja nimenkirjoitusoikeus. Ei päiväystä. [Verkkajulkaisu]. Minilex. [Viitattu 20.11.2017]. Saatavana: <https://www.minilex.fi/a/kommandiittiyhti%C3%B6-ja-nimenkirjoitusoikeus>
- Kommandiittiyhtiön muutos osakeyhtiöksi. Ei päiväystä. [Verkkajulkaisu]. Minilex. [Viitattu 19.1.2018]. Saatavana: <https://www.minilex.fi/a/kommandiittiyhti%C3%B6n-muuttaminen-osakeyhti%C3%B6ksi>
- Kommandiittiyhtiön perustamissopimus. Ei päiväystä. [Verkkajulkaisu]. Minilex. [Viitattu 20.11.2017]. Saatavana: <https://www.minilex.fi/a/kommandiittiyhti%C3%B6n-perustamissopimus>
- Koski, P. & Sillanpää, M. 2016. Yhtiöoikeus. [E-kirja]. Helsinki: Talentum Media Oy. [Viitattu 20.11.2017] Saatavana Alma Talent Fokus-palvelusta. Vaatii käyttöoikeuden.
- Kyläkallio, K. 2009. Yritys pystyy!. Teoksessa: Ilmoniemi, M., Järvensivu, P., Kyläkallio, K., Parantainen, J. & Siikavuo, J. (toim.) Uuden yrittäjän käsikirja. Helsinki: Talentum Media Oy, 66–153.

L 18.9.2015/1141. Tilintarkastuslaki.

L 21.7.2006/624. Osakeyhtiölaki.

L 29.4.1988/389. Laki avoimesta yhtiöstä ja kommandiittiyhtiöstä.

L 30.12.1992/1535. Tuloverolaki.

Metsämuuronen, J. 2011. Laadullisen tutkimuksen käsikirja. [E-kirja]. Helsinki: International Methelp 2011. [Viitattu 8.2.2018]. Saatavana: <https://seamk.finna.fi/Record/plari.97774>

Muutos osakeyhtiöksi. 31.10.2017. Patentti- ja rekisterihallitus. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 21.11.2017]. Saatavana: <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/avoinyhtiokay/muutosilmoitus/muutosoyksi.html>

Osingot listaamattomasta yhtiöstä. 2.1.2017. Verohallinto. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 1.4.2018]. Saatavana: https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osakkeet_ja_osingot/osingot_listaamattomasta_yhtiost/

Osinkotulojen verotus. 1.9.2017. Verohallinto. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 25.3.2018]. Saatavana: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus/>

Poikela, J. 2012. Yritysmuodon muutos kommandiittiyhtiöstä osakeyhtiöksi. [Verkojulkaisu]. Oulu: Oulun seudun ammattikorkeakoulu. Liiketalouden koulutusohjelma. Opinnäytetyö. [Viitattu 3.3.2018]. Saatavana: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2012121719795>

Raunio, M., Romppainen, L., Ukkola, O. & Kotiranta, K. 2014. Varojen jakaminen ja verotus osakeyhtiössä. Helsinki: KHT-media.

Saari, A. 2014. Negatiivinen oma pääoma yritysmuodon muutoksessa. [Verkojulkaisu]. Tampere: Tampereen yliopisto. Kauppatieteellinen tiedekunta. Pro gradu -tutkielma. [Viitattu 15.3.2018]. Saatavana: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:uta-201402241163>

Seale, C., Silverman, D., Gubrium, J & Gobo, G. 2007. [E-kirja]. Qualitative research practice. London: SAGE Publications. [Viitattu 9.3.2018]. Saatavana ProQuest-tietokannasta. Vaatii käyttöoikeuden.

Tuloverotus – osakeyhtiö ja osuuskunta. 6.4.2017. Verohallinto. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 24.1.2018]. Saatavana: <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/tietoa-yritysverotuksesta/tuloverotus/osakeyhtio-ja-osuuskunta/>

Ukkola, O & Vilppula, T. 2004. Yrityksen omistus muutoksessa. Helsinki: Edita.

Valtion tuloveroasteikko 2017. 8.12.2016. Verohallinto. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 23.4.2018]. Saatavana: https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-haku-sivu/48846/valtion_tuloveroasteikko/

Varojen jako listaamattomassa osakeyhtiössä – palkkaa vai osinkoa? 24.07.2014. Talousverkko. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 22.1.2018]. Saatavana: <https://www.talousverkko.fi/varojen-jako-listaamattomassa-osakeyhtiossa-palkkaa-vai-osinkoa/>

Villa, S. 2013. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. Helsinki: Talentum Media Oy.

Villa, S., Ossa, J. & Saarilehto, A. 2007. Yritysmuodot, toiminta, rahoitus ja verotus. Helsinki: WSOY.

Yleisradiovero. 2.1.2017. Verohallinto. [Verkojulkaisu]. [Viitattu 19.4.2018]. Saatavana: https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/tietoa_verotuksesta/ylevero/

LIITTEET

Liite 1. Valtion tuloveroasteikko

Liite 2. Vaihtoehto A.

Liite 3. Vaihtoehto B.

Liite 4. Vaihtoehto C.

Liite 5. Vaihtoehto D.

LIITE 1. Valtion tuloveroasteikko 2017

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
16 900—25 300	8	6,25
25 300—41 200	533,00	17,5
41 200—73 100	3 315,50	21,5
73 100—	10 174,00	31,5

LIITE 2. Vaihtoehto A

Liite ei ole saatavilla.

LIITE 3. Vaihtoehto B

Liite ei ole saatavilla.

LIITE 4. Vaihtoehto C

Liite ei ole saatavilla.

LIITE 5. Vaihtoehto D

Liite ei ole saatavilla.